

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce **HYDRO-FLEX-ZBA, s. r. o.**, se sídlem Praha 9, Nademlejská 651/7, zastoupeného Mgr. Janou Mervartovou, advokátkou se sídlem Rychnov nad Kněžnou, Javornická 1501, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Hradci Králové**, se sídlem Hradec Králové, Horova 17, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 7. 2009, č. j. 31 Ca 55/2009 - 9,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 7. 2009, č. j. 31 Ca 55/2009 - 9, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 4. 2009 č. j. 2924/09-1300-608554 byla zamítnuta odvolání žalobce proti dodatečným platebním výměrům na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen, listopad a prosinec 2004, vydaným Finančním úřadem v Náchodě. Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové; ten žalobu usnesením ze dne 30. 7. 2009, č. j. 31 Ca 55/2009 - 9 odmítl.

V odůvodnění usnesení krajský soud konstatoval, že žaloba mu byla doručena 26. 6. 2009, nesplňovala však obsahové náležitosti, nezbytné pro její meritorní projednání. Soud proto žalobci sdělil, že očekává doplnění žaloby do 26. 7. 2009. Do data vydání usnesení (30. 7. 2009) však žaloba doplněna nebyla, a proto soud, ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního dále jen „s. ř. s.“, žalobu odmítl pro nesplnění podmínek

řízení.

Proti usnesení krajského soudu brojí žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností, opírající se o důvod uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Stěžovatel uvádí, že v žalobě podané dne 26. 6. 2009 uvedl, že její doplnění provede do 30 dnů. Krajský soud nicméně stanovil lhůtu pro doplnění žaloby do 10. 8. 2009. Stěžovatel tedy vycházel ze skutečnosti, že lhůta pro doplnění žaloby končí dnem uvedeným ve sdělení soudu. S tím však nekoresponduje odůvodnění usnesení krajského soudu, kde se uvádí, že stěžovateli bylo sděleno, že doplnění žaloby je očekáváno do 26. 7. 2009. Odmítnutí žaloby usnesením ze dne 30. 7. 2009 proto považuje stěžovatel za popření práva na spravedlivý proces; konkrétně namítá rozpor s ustanovením § 37 odst. 5 s. ř. s.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v rozsahu podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 2, věta před středníkem s. ř. s.) a z důvodů v ní uvedených (§ 109 odst. 3, věta před středníkem s. ř. s.). Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z ustanovení § 109 odst. 1, věty první s. ř. s.

Kasační stížnost je důvodná.

Je nesporné, že žaloba ve správním soudnictví musí obligatorně obsahovat jednak náležitosti obecné, vyplývající z ustanovení § 37 odst. 3 s. ř. s., jednak náležitosti ve smyslu ustanovení § 71 odst. 1 s. ř. s. Pokud není žaloba pro nedostatek těchto náležitostí způsobilá meritorního projednání, předseda senátu usnesením vyzve podatele (žalobce) k opravě nebo odstranění jejích vad a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li v této lhůtě doplněna nebo opravena a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o ní (či přesněji samotnou žalobu) usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen (ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s.).

V nyní posuzovaném případě není sporu o tom, že podaná žaloba byla podána toliko v blanketové podobě, tedy že neobsahovala zákonem stanovené náležitosti v rozsahu, bránícím jejímu věcnému projednání. Nesporný je též fakt, že si stěžovatel byl těchto nedostatků vědom, neboť sám v žalobě uvedl, že ji doplní do 30 dnů. Konečně ani krajský soud nepopírá, že přípisem ze dne 10. 7. 2009 (viz čl. 13 soudního spisu) byl stěžovatel upozorněn, že soud očekává doplnění žaloby do 10. 8. 2009 a nikoli do 26. 7. 2009, jak nesprávně uvedl ve svém usnesení o odmítnutí žaloby. Ještě před uplynutím soudem stanovené lhůty, soud o žalobě rozhodl tak, že ji usnesením odmítl (30. 7. 2009).

Nejvyšší správní soud se zcela ztotožňuje s názorem stěžovatele, že za situace, kdy on sám v žalobě podané dne 26. 6. 2009 uvedl, že její doplnění provede do 30 dnů, ale následně se řídil lhůtou, kterou mu k tomu určil krajský soud, pak není na místě odmítnutí žaloby pro nesplnění podmínek řízení již v okamžiku, kdy uplynula lhůta, kterou si určil pro doplnění své žaloby sám stěžovatel. Lhůta určená k odstranění vad podání (§ 37 odst. 5 s. ř. s.) je lhůtou soudcovskou; z logiky věci však zavazuje nejen účastníka řízení, ale i samotný soud, který ji určil. Opačný výklad by byl bez dalšího zcela absurdní a vedl by ve

svých důsledcích k popření esenciálních principů spravedlivého procesu. Nic na tom nemění ani fakt, že se tak v nyní posuzovaném případě stalo ze strany krajského soudu jen evidentním administrativním pochybením – viz (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2005, č. j. 2 Azs 416/2004 – 71, dostupný na www.nssoud.cz).

Jestliže tedy stěžovateli nebylo umožněno doplnit žalobu v soudem stanovené lhůtě, respektive lhůta určená soudem pro doplnění náležitostí žaloby mu byla fakticky a bez jeho vědomí zkrácena, není pochyb o tom, že byl stěžovatel zkrácen na svých procesních právech způsobem, který mohl vést k odepření práva na spravedlivý proces (čl. 36 Listiny základních práv a svobod). Pod jediný, v dané věci v úvahu přicházející, kasační důvod [nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.] lze nepochybně podřadit i případ, kdy krajský soud vydal usnesení v řízení, zatíženém těžkou procesní vadou, která mohla mít vliv na zákonnost tohoto konečného rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů naznal, že kasační stížnost je důvodná. Usnesení krajského soudu proto zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Hradci Králové k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1, věta první před středníkem s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí ve věci (§ 110 odst. 2, věta první s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2009

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu